

v biblioteki večinoma opravljajo drugi uradniki biblioteke. Ako tedaj damo našemu bodočemu tajniku 650 gld. in mu prepustimo zaslužek korekture Matičinih knjig, potem dobimo gotovo literarno izobraženega tajnika. Konečno bi le izrazil željo, naj bi se bodočemu tajniku od strani odbora naročilo tudi to, da mnogokrat poroča, kaj da je vse v knjižnici Matičini, kakor je to storil velezasluženi profesor Vavru leta 1874., da Matičarji vsaj zvedó, kaj in koliko knjig imade Matica v svoji knjižnici.

Konečno poprima poročevalec gosp. Grasselli besedo in pretresa mnenja govornikov. Glasovi o tajniku, pravi + kateri so se izjavili tu, slišali so se uže tudi v Matičinem odboru. Tudi tam se je reklo, da je plača premajhna. Ugovarjalo se je tudi v odboru, da bode težko najti takega tajnika, kateri bi tudi z večjo plačo za zmerom posvetil svoje moči Matici. Gospod Hribar je te misli, da bi se z 1000 gld. letne plače dobil tajnik, kateri bi ne ustrezal samo določbam pravičnega reda, nego storil za Matico še dosti več. Jaz pa mislim, da z 1000 gld. tudi ne more izhajati literarno izobražen mož, kateri bi se popolnem na Matico navezal, posebno če vè, da se ta plača ne bode mogla zdatno povišati, in če ve, da po sedanjih pravilih in opravičnem redu Maticæ bode moral opravljati tudi mnogo služeb, katere se njemu, kot znanstvenem možu, ne bodo posebno privilegale. Tajnik, kateri se bode zdaj v službo vzel, ne bode v prvi vrsti znanstven tajnik, ampak skrbeti bode najprvo moral, da se red v knjigah, kateri se je zadnji čas vvel, tudi vprihodnje vzdrži. Če bi bil pa tajnik mož, kateri bi se le pečal z znanstvom, potem bi bilo treba, da se plača za vse druge posle še poseben delavec. Drugače pa dvomim, da bi hotel tajnik oskrbovati vse posle, katere mu nalaga §. 35. pravičnega reda. Ako se pa pravila in opravični red prenaredé, potem je mogoče, da se v smislu gospodov nasvetovalcev kaj doseže. Služba tajnika se odda zdaj le na tri leta; ta doba se pa zna tudi skrajšati, in to proti odpušči, tedaj je vsako leto možno odnošaj preurediti. Naša Matica pa po mojem mnenji sedaj ni v finančnem položaji, takega tajnika plačati, kateri bi ob tem živel, nego služba ostane mu vsaj dosedaj le postransk dohodek. Mi potrebujemo narodnega izobraženega človeka, kateri bode vodil knjige in korespondence in bode vzdrževal zavezo z znanstvenimi pisatelji. Zgled gosp. prof. Raiča, kateri je kazal na Hrvatsko Matico, katera ima tajnika, ki dela le za malo denarno žrtvo, nima primere za našo Matico. Jaz bi iskreno želel, da bi dobila tudi naša Matica tako moč, literarno izobraženo moč — katero nam naj Bog dá! — kakor je tajnik Hrvatske Matice, da za malo denarno žrtvo tako uspešno deluje za svoje društvo. Reklo se je tudi, naj bi se tajniku prihranila korektura Matičinih knjig. No, gospoda, to je posel, za katerega se malokdo puli. Predlog, naj se napravi nov izkaz knjig Matičine knjižnice, z veseljem pozdravljam, in ne dvomim, da bode Matičini odbor novemu tajniku naložil, da ga od leta 1874. nadaljuje in da se priobčuje potem v „Letopisu“. Iz navedenih razlogov ne odstopim od predloga, katerega sem stavil po naročilu Matičinega odbora. Kedar bode dozorel predlog, da se prenaredé pravila na korist Matici, in kedar se bode premenil delokrog tajnika, kateri je sedaj obrisan v §. 35. pravičnega reda, tadaj se bo moglo tudi misliti na večjo plačo. Dotle pa ostanem pri predlogu, naj se tajnik nastavi s plačo 600 gold.

Pri glasovanji je bil predlog o razpisu tajnikove službe z letno plačo 600 gold. z veliko večino sprejet.

Ker nikdo v zboru pričujočih društvenikov ni stavil v obravnavo nobenega posebnega nasveta, sklène predsednik dr. Bleiweis sejo s zahvalo društvenikom, da so v velikem številu došli v zbor in se njegovih obravnav iskreno udeležili. —

V odbor so bili z veliko večino glasov izvoljeni gospodje: Karol Klun, dr. Poklukar, Ivan Tomšič, prof. Wiesthaler, dr. Strbenec, dr. Tonkli, dr. Jeglič in Karol Šavnik.

Národno blagó.

Prislovice in reki iz Istre.

Nabral po Kastavščini učitelj V. Kinkela.

Jedna potreba kupi, druga prodá.
Čuda pás vuka uji.
Ča gluh nečuje, to se nem pridomisli.
Petljár se srđi, a selo ni nezna.
Jedan zec z grma, drugi va grm.
Vsaka duša raja želi.
Kako kupim, tako prodam (kakor sem slišal, tako povem).
Za dobro delo zločesta plača.
Kade bolje, tu do dalje.
Ako nečeš ti, ote drugi tri.
Da ni škrinje, nebi bilo ni tata.
Lahko vozu brez petega kola.
Za jedno veslo galija neprestaje.
Sam bil več na site i na rešete (mnogo sem izkusil).
Ki reče ča će, mora čuti ča neče.
Nezabadaј prste mej tuja vrata, aš té te uščipnut.
Nerani ranjenoga.
Ča ljudi deju, radi nadeju (več rečejo nego je res).
Za malo se negleda, za čuda se nepoveda.
Od obilščine svet negine.
Ure teku niš ne reku.
Čuda je od obećanja do danja.
Harta (papir) se pusti pisat.
Ni za prasca zvonac.
Ki užancu zatare, njega Bog zatare.
Kako ki mane sop, tako ja njemu hop (kakor mi piska, tako mu plešem).

Zgodovinski spominki.

Spomin na kartuzijanskega novincea.

Priobčil Davorin Trstenjak.

Leta 1840. sem obiskal župnika v pokoji Jakoba Bevka. Živel je pri sv. Jurji ob Pesnici, kake tri ure gori od Maribora, na cesti čez Plač v Gradec. Imel je tam svoje posestvo; preje je bil župnik pri gornji sv. Kungoti. Bil je číslan, značajan mož, in zavoljo svoje modrosti so ga sosede radi za svét popraševali. Bil je domá iz Kranjskega,*) velike, čvrste postave in slovel je daleč okrog, da zna najokusnejše postne jedi pripravljati. Zapomnil sem iz najnih pogovorov, da je bil 1761. rojen, in da je kot 18letni mladenič prišel za novince v samostan Kartuzijancev v Zajckloštru. Kot novincu so mu dali delo v kuhinji, in tam se je naučil izvrst e postne jedi pripravljati, okusne klobase

*) Znani rajni izvrstni gospodar župnik gosp. Bevk pri sv. Križi je bil njegov nečak.